

tilstrækkeligt for, hvad det koster Teatret at sætte en Forestilling op. Det er, forekommer det mig, et Tilskud, der ydes af det offentlige til en ret stor Mængde velhavende Damer og Herrer i København. Men det Statstilskud, som vi ønske til Aarhus Teater, med Hensyn til det maa jeg i alt Fald for mit Vedkommende betone, at jeg ikke ønsker det i den Form, at det skal billigøres for det Publikum, der kan betale, at komme i Teatret, men jeg ønsker det til Fremme af Scenekunsten i Provinsbyerne, for at gøre det lettere for den almindelige, jævne Befolkning, der ellers ikke har Raad til at komme i Teatret, at besøge Forestillingerne.

Det ærede Medlem udtalte sin Tvivl, om det var muligt, at det Tal var korrekt, jeg havde opgivet paa de Børn fra Landet, der havde været i Aarhus Teater. Det ærede Medlem har sikkert misforstået mine Udtalelser. Det er ikke egentlige Aftenforestillinger, de have været til. De Børn, som her er Tale om, ere dem, der komme fra alle Egne i Jylland paa enkelte Dage i Sommermaanederne paa en Ferieudflugt til Aarhus By. De have Museet at se paa, de have Havnen, de have forskellige store Fabrikker, de have Statsbiblioteket, og de have Teatret. Men jeg, som har fulgt en Del med, naar de mange Tusinder af Landsbybørn have været inde i Byen, har den Erfaring, at det Sted, hvor Børnene helst vilde hen, var Teatret. At komme ind i dette store prægtige Rum og se en lille Forestilling — som naturligvis ikke varede ud over en halv Times Tid —, se de medvirkende Kræfter, se Maskineriet sat i Scene, det interesserede og morede Børnene, og jeg tror, de have taget et godt og udmærket Minde med derfra. Men jeg kunde for øvrigt have ønsket, at Adgangen til at benytte denne fortrinlige Lejlighed for Skolebørn til at se Scenekunst blev udvidet, og derfor har jeg blandt andet tænkt mig, at man kunde yde dette Statstilskud i den Form, at man sagde: Naar I ville have 25,000 Kr., maa I give for 25,000 Kroner Billetter f. Eks. til Soldater og Skolebørn. Det er naturligvis ikke alle Forestillinger, der egne sig for Skolebørn, men der er dog en Række af gode danske Skuespil, som Børnene kunne have udmærket Nytte af at se, og som kan virke opdragende paa dem.

Jeg tror, at man meget vel kan sætte Teatret som Led i Opdragelsen og i den almindelige Folkeunderholdning over Museerne. Hvis den jævne Mand i By eller

paa Land skal vælge, gaar han hellere i Teatret end paa Museum. Jeg skal blot nævne fra min egen Virksomhed som Medlem af Alderdomsunderstøttelsesudvalget hjemme i Aarhus, at de Gange, de alderdomsunderstøttede, f. Eks. paa „De gamles Hjem“, have været i Teatret, har det været Stof til Samtale for disse gamle Mennesker mange, mange Aftener lang Tid derefter. Jeg synes, at det bør i nogen Grad paaskønnes, at Repræsentantskabet for Aarhus Teater stiller sig forstaaende og imødekommende overfor det Krav, der rejses fra den ubemidlede Befolknings Side.

Maa jeg sige til det ærede Medlem for Assens (Berntsen), at de Udtalelser, der sidst fremkom fra ham, tydede paa, at hans Sindsstemning nu nærmest var i Moll. Til at begynde med lod det til, at det ærede Medlem var i overordentlig godt Humør.

Formanden: Disse Udtalelser vedkomme ikke Sagen.

Sabroe: Jeg beklager, at det ærede Medlem for Assens saa ganske misforstod de ret spøgefulde Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Odense (Marott), og jeg drister mig til at haabe, at det ærede Medlem for Assens, hvis Indflydelse i denne Sal, ganske bortset fra, hvor stort eller hvor ringe et Antal Meningsfæller han har her, og hvis politiske og personlige Indflydelse, navnlig i Sager som de her foreliggende, er af ikke ringe Betydning, vil yde Sagen sin Støtte. Jeg vil derfor meget gerne have, at disse Udtalelser af min ærede Meningsfælle ikke maatte misforstås, og jeg gør Regning paa at se det ærede Medlem paa vor Side, naar Spørgsmaalet om et Statstilskud til Aarhus Teater ad Aare kommer til at foreligge.

Marott: Jeg vil kun sige, at jeg ikke kan bekræfte den ærede Ordførers Udtalelse om, at denne Sag ikke har været debatteret i Finansudvalget. Selvfølgelig har dette Andragende ligesaa vel som alle de andre været forhandlet i Finansudvalget. Derimod skal jeg indrømme den ærede Ordfører, at der ikke var fuld Enighed om Sagens Realitet, og det var derfor, man nøjedes med at henvise Andragendet til den højtærede Ministers Undersøgelse. Men den ærede Ordfører vil vistnok ogsaa paa sin Side indrømme, at naar vi i denne Samling henvise et Andragende til Ministerens Undersøgelse, er det Meningen, at denne Undersøgelse skal foretages i Løbet af saa kort Tid som muligt. I saa Hen-